அவரது வாழ்வில் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றம்

இயேசு எதிர்காலத்தில் நடக்கவிருந்த நிகழ்ச்சிகளை முன்னுரைக்கக்கூடிய தம்முடைய திறமையானது தாம் வெறும் மனிதர் மட்டுமல்ல, தேவனுடைய குமாரன் என்று காட்டத் தீர்மானமுள்ள ஆதாரமாயிருக்கும் என்று நினைத்தார்: "அது நடக்கும் போது, நானே அவரென்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும் பொருட்டு, இப்பொழுது அது நடப்பதற்கு முன்னமே அதை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்" (யோவா. 13:19). அது போலவே, வேதாகமத்தை எழுதிய தீர்க்கதரிசிகள் யாவருக்கும் மக்கள் தங்கள் கவனத்தைக் கொடுத்தால், பழைய ஏற்பாட்டு முன்னுரைத்தல்கள், பொழுது விடிந்து விடிவெள்ளி உதிக்குமளவும் இருளுள்ள ஸ்தலத்தில் பிரகாசிக்கிற விளக்கைப் போன்று இருப்பதை நம்பி ஏற்றுக் கொள்வார்கள் (2 பேது. 1:19ஐக் காண்க). பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகள் தங்கள் காலத்தில் இருந்த மக்களுக்கு மட்டுமின்றி இன்றைய நாட்களில் இருக்கும் நமக்கும் கூடப் பேசியிருக்கின்றனர் (1 பேது. 1:10-12).[1]

கன்னிப் பெண்ணின் மகன் (ஏசா. 7:14)

கி.மு. 735ல் தெற்கு இராஜ்யமான யூதாவிற்கு எதிராக சீரியாவும் வடக்கு இராஜ்யமும் அரசியல் கூட்டு ஒப்பந்தம் ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருந்தன. யூதா, "காட்டிலுள்ள மரங்கள் காற்றினால் அசைகிறது போல அசைந்து நடுங்கியது" (ஏசா. 7:2). எப்பொழுதும் கிருபை நிறைந்த தேவன் யூதாவின் அரசரான ஆகாஸை ஆறுதல் படுத்துவதற்கு ஏசாயாவை அனுப்பினார்; ஆனால் ஆகாஸ் துன்மார்க்கனாகவும் மாய்மாலக்காரனாகவும் இருந்தான். ஆகாஸிடம் இருந்து வந்த அறிவுக்குப் பொருந்தாத, அற்பமான பதில்செயலானது தேவனுடைய இரக்கத்தை வெறுமையாக்கிற்று; அவர் ஆகாஸினால் "மனச் சோர்வுற்றார்." ஆகாஸை சீரியா - எப்பிராயீ - மரின் சதியிலிருந்து விடுவிக்கும் அடையாளம் ஒன்று தேவனிடத்திலிருந்து வருவதை அந்த அரசன் மறுத்து விட்டான். அவனது மறுப்பின் பேரில், தேவன் தாம் எவ்வகையிலும் அவனுக்கு ஒரு அடையாளத்தைக் கொடுக்கப் போவதாகவும், ஆனால் அது அவன் விரும்பாத ஒரு அடையாளமாய் இருக்கும் என்றும் கோபத்துடன் பதில் அளித்தார்:

ஆதலால், ஆண்டவர் தாமே உங்களுக்கு ஒரு அடையாளத்தைக் கொடுப்பார்; இதோ ஒரு கன்னிகை கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், அவருக்கு இம்மானுவேல் என்று பேரிடுவாள் (ஏசா. 7:14).

ஆகாஸ் அறிந்திருந்த புகழ் பெற்ற இளம் பெண்ணொருத்தி விரைவிலேயே திருமணம் முடித்து ஒரு குழந்தை பெற்று அக்குழந்தைக்கு வழக்கமற்ற பெயர் ஒன்றைச் சூட்டப் போவதாயிருந்தது: இம்மானுவேல் என்ற அப்பெயருக்கு ''தேவன் நம்மோடு இருக்கின்றார்'' என்று அர்த்தமாகும். அந்தக் குழந்தை வளருவதற்கு முன்பு, அவ்விரு நாடுகளின் பயமுறுத்தலும் வீணாக்கப்பட்டு விடும். இருப்பினும், தேவன் வேறு சிலவற்றை இடைமறித்துக் கூறினார்: இஸ்ரவேலும், சீரியாவும் யூதாவுக்கு அபாயத்தை முன்னிறுத்தாவிட்டாலும், அசீரியா அதைச் செய்யும். உண்மையில் அசீரியாவானது யூதர்கள் பட்டினி கிடக்குமளவு யூதாவின் நாட்டை முற்றுகையிடும். தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தையின்படி, ஒரு மனிதன் ஒரு இளம் பசுவையும், இரண்டு ஆடுகளையும் உயிருடன் பாதுகாக்க முடிந்திருக்கும் (ஏசா. 7:21, 22). ஆகையால், பால் கிடைக்கும், நாட்டில் விடப்பட்ட மக்கள் வெண்ணையையும் தேனையும் சாப்பிடுவார்கள்.

தீர்க்கதரிசனத்தின் இந்தக் குழந்தையானது உணவுக்கு வெண்ணையையும் தேனையும் பெற்றிருக்கும் (ஏசா. 7:15). இம்மானுவேல், "தேவன் நம்மோடு இருக்கிறார்'' என்பது அப்பையனின் பெயராக இருக்கும். யூதாவைத் தண்டிப்பதற்கான தேவனுடைய அடையாளமாக அப்பையன் விளங்குவான்! தேவன் இரு வழிமுறைகளில் மக்களுடன் இருக்க முடியும்! தேவன் யூதாவுடன் இருப்பார், ஆனால் அவர்களை ஆசீர்வதிப்பதற்கல்ல: அவர் தண்டிப்பதற்கென்றே யூதாவுடன் இருப்பார். ஆகாஸும் அவனுடைய மக்களும் விசுவாசமற்றவர்களாக இருந்தனர், தேவனுடைய வார்த்தையோ நிச்சயமானதாக இருந்தது.

இதுவே, ஏசா. 7:14ன் குறுகிய கால அர்த்தமாய் இருந்தது, ஆனால் கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டில் ஆகாஸுக்குத் தரப்பட்ட ஒரு உள்ளூர் அடையாளத்தைக் காட்டிலும் பெரிதான ஒன்று தீர்க்கதரிசியின் மொழிநடையில் இருந்தது. ஆகாஸ் வாழ்ந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு குறுகிய கால நிறைவேற்றத்தை மட்டுமின்றி, மரியாள் மற்றும் யோசேப்பின் நாட்களில் ஏற்படவிருந்த ஒரு நெடுங்கால நிறைவேற்றத்தையும் ஏசாயா சுட்டிக் காட்டினார். முன்னுரைத்தல்கள் பெரும்பாலும் முதலிடம் மற்றும் இரண்டாம் இட அர்த்தங்களும், நேரடியான மற்றும் மறைமுகமான பயன்பாடுகளும் கொண்டிருந்தன. வேசித்தனத்தினால் அல்ல ஆனால் தேவனுடைய தீர்மானத்தினால், ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனத்திற்கு ஏற்ற வகையில் மரியாள் ஒரு குழந்தையைப் பெறுவாள் என்று தேவனுடைய தூதர் வெளிப்படுத்தினார் (மத். 1:23).

ஏசா. 7:14ன் கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டின் நிறைவேற்றங்களுக்கும், கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டின் நிறைவேற்றங்களுக்கும் மத்தியில் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன, இருப்பினும் முந்தியதில் இருந்து பிந்தியதை முன்னுரைக்கப் பரிசுத்த ஆவியானவர் முந்தியதை ஒரு அடிப்படையாகப்

பயன்படுத்துமளவுக்கு இவை இரண்டிற்கும் இடையில் போதுமான ஒற்றுமைகளும் இருந்தன. *'Almah* என்ற வார்த்தையானது அதன் பரந்த கருத்தில் ("இளம் பெண்") கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டில் கன்னிப் பெண் குழந்தை பெறும் நிகழ்வை அவசியப் படுத்தவில்லை, அப்படிப் பட்டதொன்று பதிவு செய்யப்படவும் இல்லை. இருப்பினும், கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட வகையான இளம் பெண் (ஒரு கன்னி; கிரேக்கம்: parthenos; மத். 1:23) தான் இன்னும் கன்னியாய் இருந்தபோதே தாயானாள்.

ஆகாஸின் நாட்களில் பிறந்த பையன் பெயரில் மட்டுமே இம்மானுவேலாக, "தேவன் நம்மோடு" என்பதாக இருந்தான்; உண்மையிலேயே அந்தப் பையன் தேவனல்ல. இதற்கு முரண்பட்ட வகையில், மரியாளின் நாட்களில் பிறந்த குழந்தைக்கு இம்மானுவேல், "தேவன் நம்மோடு" என்று பெயரிடப்பட்டது, ஏனென்றால் அவர் உண்மையிலேயே தேவனாக இருந்தார். ஆகாஸின் நாட்களில் இருந்த குழந்தையானது அதன் பெயரில் மட்டுமே அடையாளமாக இருந்தது; மரியாளின் மகனோ பெயரிலும் பொருட் கருத்திலும் அடையாளமாய் இருந்தார்.

ஆகாஸின் நாட்களில் தீர்க்கதரிசனமாய்க் கூறப்பட்ட பிள்ளையானது தேவன் யூதாவுடன் இருப்பார் என்பதற்கு அடையாளமாய் இருந்தது. மரியாளின் நாட்களில் தீர்க்கதரிசனமாய்க் கூறப்பட்ட பிள்ளையானது தேவன் இந்த முழு உலகத்துடனும் இருப்பார் என்பதற்கு அடையாளமாய் இருந்தது (யோவா. 3:16; 1 யோவா. 2:2). ஆகாஸின் நாட்களில் தேவன் தமது ஜனங்களைத் தண்டிப்பதற்காக அவர்களுடன் இருப்பார் என்பதே அடையாளமாய் இருந்தது. மரியாளின் நாட்களில் நல்ல செய்தியாக தேவன் தமது ஜனங்களை ஆசீர்வதிப்பதற்காக அவர்களுடன் இருப்பார் என்பது அடையாளமாய் இருந்தது.

மரியாள், கன்னியாயிருக்கையில் அவர்களிடமிருந்து அக்குழந்தை பிறந்திருக்காதிருந்தால், உண்மையில் அக்குழந்தை இம்மானுவேலாக, "தேவன் நம்மோடு" என்பதாக இருந்திருக்க முடியாது, ஏனென்றால் அவர் நம் எல்லாரையும் போலவே மனிதத்துவம் உள்ளவராகவும் இருந்து, மற்றும் தேவ - மனிதராக இல்லாது போயிருப்பார். மற்றும், அவர் சட்ட விரோதமான, வேசித்தனத்தினால் பிறந்த குழந்தையாகவும் ஆகியிருப்பார். இது உண்மையாயிருந்தால், இயேசு தெய்வீகத்துவமானவராய் இருந்திருக்க மாட்டார், அவரது மதமானது ஒரு தந்திரமான ஏமாற்று வேலையாய் இருந்திருக்கும். அப்படிப்பட்ட விஷயத்தில், இம்மானுவேல், "தேவன் நம்மோடு" என்ற பெயரானது ஒரு ஏளனமானதாக ஆகியிருக்கும்.

ஆபிரகாமின் சந்ததி (ஆதி. 22:18)

ஆபிரகாம் இந்த உலகத்திற்கு ஒரு ஆசீர்வாதமாயிருப்பார் என்று கர்த்தர் முன்னுரைத்தார். அத்துடன் ஆதி. 12:3ல் "உனக்குள்" என்ற சொற்றொடருக்கு அவர் முந்திய வசனத்தில் உள்ள "உன் சந்ததிக்குள்" என்ற விளக்கத்தைப் பயன்படுத்தினார். ஆதி. 22:17ல் "சந்ததி" என்ற

வார்த்தையானது ஆபிரகாமின் பின் சந்ததியினரை (அதாவது முழு இஸ்ரவேல் இனத்தையும்) குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், ஆதி. 22:18ல் அதே வகையில் அந்த வார்த்தை பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கவில்லை. வசனம் 18ல் உள்ள "சந்ததி" என்ற வார்த்தையானது ஆபிரகாமின் சந்ததிகளில் ஒருவராகிய இயேசுவைப் பற்றிய குறிப்பிட்ட முன் குறித்தலாகும். கலா. 3:16ல் பவுல் "... [தேவன்], 'சந்ததிகளுக்கு' என்று அநேகரைக் குறித்துச் சொல்லாமல், 'உன் சந்ததிக்கு' என்று ஒருவனைக் குறித்தே சொல்லியிருக்கிறார், அந்த சந்ததி கிறிஸ்துவே" என்று கூறிய பொழுது, அந்த வசனத்தையே குறிப்பிட்டார். புதிய ஏற்பாட்டின் ஏவப்பட்ட எழுத்தாளர் ஒருவர் இவ்விதமாய் பழைய ஏற்பாட்டின் முன்னு ரைத்தல் ஒன்றுக்குப் பளிச்சிடத் தக்க உட்கண்ணோட்டம் என்ற வகையில் குறிப்பிட்ட அர்த்தம் தந்தார்.

புதிய ஏற்பாட்டின் இன்னொரு பேச்சாளரும் கூட ஆதி. 22:18ன் மேசியாத்துவத் தனிச் சிறப்புக்களை சுட்டிக்காட்டினார். எருசலேம் தேவாலயத்தின் சாலமோன் மண்டபத்தில் பேதுரு பேசிய பொழுது, "நீங்கள் அந்தத் தீர்க்கதரிசிகளுக்குப் புத்திரராயிருக்கிறீர்கள்; 'உன் சந்ததியினாலே பூமியிலுள்ள வம்சங்களெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கப்படும்' என்று தேவன் ஆபிரகாமுக்குச் சொல்லி, நம்முடைய முன்னோர்களோடே பண்ணின உடன்படிக்கைக்கும் புத்திரராயிருக்கிறீர்கள்" (அப். 3:25) என்று கூறினார்.

கலிலேய ஊழியக்காரர் (ஏசாயா 9:1, 2)

வரப் போகிற மேசியாவைப் பற்றிய பழைய ஏற்பாட்டு முன்னு ரைத்தல்கள் பல, உடனடியான, உள்ளூர் அர்த்தங்களையும் கொண்டிருந்தன. இருப்பினும் அவைகளில் சில எந்த வகையிலும் பழைய ஏற்பாட்டு அர்த்தம் இல்லாதவைகளாகவும் இருந்தன. இந்தப் பின்வகையைச் சேர்ந்த முன்னுரைத்தல் ஒன்று கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டில் "சுவிசேஷத் தீர்க்கதரிசியாகிய" ஏசாயாவால் எழுதப்பட்டது.

> ஆகிலும் அவர் செபுலோன் நாட்டையும், நப்தலி நாட்டையும் இடுக்கமாய் ஈனப்படுத்தின முந்தின காலத்திலிருந்தது போல அது இருண்டிருப்பதில்லை; ஏனென்றால் அவர் கடற்கரையருகிலும், யோர்தான் நதியோரத்திலுமுள்ள புறஜாதியாருடைய கலிலேயா வாகிய அத்தேசத்தைப் பிற் காலத்திலே மகிமைப்படுத்துவார்.
>
> இருளில் நடக்கிற ஜனங்கள்
> பெரிய வெளிச்சத்தைக் கண்டார்கள்;
> மரண இருளின் தேசத்தில் குடியிருக்கிறவர்களின்மேல்
> வெளிச்சம் பிரகாசித்தது (ஏசா. 9:1, 2).

கலிலேயா நாடானது "பிற்காலத்திலே" மகிமையுள்ள ஒரு நிலையை அடைந்து, என்றென்றும் புகழ் மிக்கதாக ஆகவிருந்தது. அவர் (இயேசு)

பரலோகத்தை விட்டு வரும் முன்னரே கூட, தமது ஊழியத்தின் பெரும் பகுதியை கலிலேயாவில் செய்யத் திட்டமிட்டிருந்தார் என்பது உறுதியாகும்:

> யோவான் காவலில் வைக்கப்பட்டான் என்று இயேசு கேள்விப் பட்டு, கலிலேயாவுக்குப் போய், நாசரேத்தை விட்டு, செபுலோன் நப்தலி என்னும் நாடுகளின் எல்லைகளிலிருக்கும் கடற்கரைக்கு அருகான கப்பர்நகூமிலே வந்து வாசம் பண்ணினார்.
>
> கடற்கரையருகிலும் யோர்தானுக்கு அப்புறத்திலுமுள்ள
> செபுலோன் நாடும் நப்தலி நாடும் ஆகிய
> புறஜாதியாருடைய கலிலேயாவிலே,
> இருளில் இருக்கும் ஜனங்கள் பெரிய வெளிச்சத்தைக்
> கண்டார்கள்;
> மரண இருளின் திசையிலிருக்கிறவர்களுக்கு வெளிச்சம்
> உதித்தது என்று,
> ஏசாயா தீர்க்கதரிசியினால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி
> இப்படி நடந்தது (மத். 4:12-16).

ஒரு அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட பிரசங்கியார் (ஏசாயா 61:1-3)

கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டில் ஏசாயாவின் சுருள்கள் மூலமாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட ஒரு பிரசங்கியார் பேசினார்:

> கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் என்மேல்
> இருக்கிறார்;
> சிறுமைப்பட்டவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கக்
> கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார்;
> இருதயம் நொறுங்குண்டவர்களுக்குக்
> காயங்கட்டுதலையும்,
> சிறைப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையையும்,
> கட்டுண்டவர்களுக்குக் கட்டவிழ்த்தலையும் கூறவும்
> கர்த்தருடைய அநுக்கிரக வருஷத்தையும்
> நம்முடைய தேவன் நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளையும்
> கூறவும்,
> துயரப்பட்ட அனைவருக்கும் ஆறுதல் செய்யவும்,
> சீயோனிலே துயரப்பட்டவர்களைச் சீர்ப்படுத்தவும்,
> அவர்களுக்குச் சாம்பலுக்குப் பதிலாகச் சிங்காரத்தையும்,
> துயரத்திற்குப் பதிலாக ஆனந்த தைலத்தையும்,
> ஒடுங்கின ஆவிக்குப் பதிலாகத் துதியின் உடையையும்
> கொடுக்கவும்,
> அவர் என்னை அனுப்பினார்;
> அவர்கள் கர்த்தர் தம்முடைய மகிமைக்கென்று நாட்டின

நீதியின் விருட்சங்களென்னப்படுவார்கள் (ஏசா. 61:1-3).

கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் முப்பது வயதே நிரம்பிய, கல்வியறிவற்றிருந்த தச்சர் ஒருவர் ஜெப ஆலயத்தில் இருந்த போதகர்களை வியப்பில் ஆழ்த்தினார்:

> *தாம் வளர்ந்த ஊராகிய நாசரேத்துக்கு அவர் (இயேசு) வந்து, தம்முடைய வழக்கத்தின்படியே ஓய்வுநாளில் ஜெப ஆலயத்திலே பிரவேசித்து, வாசிக்க எழுந்து நின்றார். அப்பொழுது ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் புஸ்தகம் அவரிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் புஸ்தகத்தை விரித்த போது:*
>
> *கர்த்தருடைய ஆவியானவர் என்மேலிருக்கிறார்;*
> *தரித்திரருக்குச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படி என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார் ... என்று எழுதியிருக்கிற இடத்தை அவர் கண்டு, (லூக். 4:16-19).*

அவர் அந்த அழகிய முன்னுரைத்தலின் தீர்க்கதரிசனத்தைத் தொடர்ந்து வாசித்து, “உங்கள் காதுகள் கேட்க இந்த வேத வாக்கியம் இன்றையத் தினம் நிறைவேறிற்று” (லூக். 4:21) என்று தைரியமாக அறிவித்தார்.

இயேசு இவ்விதமாக உரிமைகோரியதானது எவரொருவரும் வினயமாய்க் கவனிப்பதற்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கும். இயேசுவுக்கோ இவ்வித உரிமைகோருதலானது இயல்பானதாகவும் ஏற்புடையதாகவும் இருந்தது.

மோசேயைப் போல ஒரு தீர்க்கதரிசி (உபாகமம் 18:15)

சீனாய் மலையில் அந்த மலை அசைந்த போது இஸ்ரவேலர்கள் நடுங்கினார்கள். அவர்கள் அம்மலையின் உச்சியில் அக்கினியையும், மின்னலையும், கனத்த ஒரு மேகத்தையும் கண்டனர், அம்மலை முழுவதும் சூளையைப் போல் புகைக்காடாக இருந்தது (யாத். 19:16-18; 20:18). தேவனுடைய குரலொலியானது பத்துக் கட்டளைகளைப் பேசிய பொழுது அவர்கள் பயந்து நடுங்கினார்கள். பயந்து போன மக்கள் மோசேயை (தேவனிடத்தில்) பேசும்படியும், இல்லையென்றால் தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் அவ்வளவு நெருக்கமாயிருக்கையில் தாங்கள் செத்து விடுவோம் என்றும் கெஞ்சினார்கள். மோசே கர்த்தரிடத்தில் பேசினார், அவர் தெய்வீக உரையாளராயிருந்து தன்னைப் போல ஒரு பிரதிநிதியை அனுப்புவதாகத் தேவன் அருளிய வாக்குத்தத்தத்தை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினார்:

> *உன் தேவனாகிய கர்த்தர் என்னைப் போல ஒரு தீர்க்கதரிசியை உனக்காக உன் நடுவே உன் சகோதரரிலிருந்து எழும்பப் பண்ணுவார்;*

> அவருக்குச் செவி கொடுப்பீர்களாக. ஓரேபிலே சபை கூட்டப்பட்ட நாளில், "நான் சாகாதபடி என் தேவனாகிய கர்த்தரின் சத்தத்தை இனி நான் கேளாமலும், இந்தப் பெரிய அக்கினியை இனி நான் காணாமலும் இருப்பேனாக" என்று உன் தேவனாகிய கர்த்தரை நீ வேண்டிக் கொண்டதின்படியெல்லாம் அவர் செய்வார் (உபா. 18:15,16).

பேசுபவர் ஒருவருக்கான இஸ்ரவேலரின் வேண்டுகோளானது, ஒரு சரியான வேண்டுகோளாக இருந்தது என்று தேவன் நினைத்தார். மோசேயிடம் அவர், "அவர்கள் சொன்னது சரியே" என்றார் (உபா. 18:17), மற்றும் அவர் வாக்குத்தத்தத்தை மறுபடியும் கூறினார்:

> உன்னைப் போல ஒரு தீர்க்கதரிசியை நான் அவர்களுக்காக அவர்கள் சகோதரரிலிருந்து எழும்பப் பண்ணி, என் வார்த்தைகளை அவர் வாயில் அருளுவேன்; நான் அவருக்குக் கற்பிப்பதையெல்லாம் அவர்களுக்குச் சொல்லுவார். என் நாமத்தினாலே அவர் சொல்லும் என் வார்த்தைகளுக்குச் செவி கொடா தவன் எவனோ அவனை நான் விசாரிப்பேன் (உபா. 18:18, 19).

மோசேயைப் போல ஒரு தீர்க்கதரிசி வருவதாயிருந்தார். மோசே ஒரு சாதாரண தீர்க்கதரிசியல்ல. தேவன் அவரிடத்தில், "மறைபொருளாக அல்ல, முகமுகமாகவும் பிரத்தியட்சமாகவும் பேசுகிறேன்; அவன் கர்த்தரின் சாயலைக் காண்கிறான்" (எண். 12:8) என்றுள்ளது. "கர்த்தரை முகமுகமாய் அறிந்த" (உபா. 34:12) மோசேயைக் காட்டிலும் மேலான தீர்க்கதரிசி எவரும் இஸ்ரவேலில் இல்லை. எனவே அவருக்குப் பின் வருவார் என்று வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டவர் சாதாரணமானவரல்ல.

வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட அந்தத் தீர்க்கதரிசியானவர் தேவனுடைய வார்த்தையை "தம் வாயில்" (உபா. 18:18) கொண்டிருப்பார் என்று கர்த்தர் உரைத்தார். அவரையும் அவரது வார்த்தையையும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் என்பது தேவனையே ஏற்றுக் கொள்வதாகும், ஆனால் அவரையும் அவரது வார்த்தைகளையும் புறக்கணித்தல் என்பது தேவனையே புறக்கணித்தல் ஆகும் (உபா. 18:19).

இந்த அசாதாரணமான தீர்க்கதரிசியைப் பற்றிய வாக்குத்தத்தத்தை மோசேயின் ஜனங்கள் ஒருபொழுதும் மறந்து போகவில்லை. அவரது வருகையைக் கவனிக்கும்படி அவர்கள் தங்களது பிள்ளைகளுக்கும், பிள்ளைகளின் பிள்ளைகளுக்கும் அறிவுரை கூறினார்கள். அவரை "தீர்க்கதரிசியானவர்" (யோவா. 1:21, 25) என்று அவர்கள் கூறினார்கள். மோசேயின் காலத்திற்குப் பதினைந்து நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, யோவானின் ஊழியமானது (யூதர்களின்) கவனத்தை ஈர்த்த பொழுது, உடனடியாக யூதர்கள் உபா. 18:15ல் உள்ள தீர்க்கதரிசியைப் பற்றிய முன்னுரைத்தலை நினைத்துப் பார்த்து, யோவானிடத்தில் குறிப்பாக, ''நீர் தீர்க்கதரிசியானவரா?" (யோவா. 1:21) என்று கேட்டனர். யோவானைக் காட்டிலும் பெரியவர் எவரும் இருந்ததில்லை, ஆனால் அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட தீர்க்கதரிசியல்ல, அவர் தம்மிடத்தில்

கேட்டவர்களுக்குத் தாம் அவரல்ல என்பதைத் தெளிவு படுத்தினார்.

இருப்பினும், அற்புதங்கள் எதுவும் செய்திராத யோவான் (யோவா. 10:41) ஒரு உறவினரைப் பெற்றிருந்தார், அந்த உறவினரால், ஐந்து வார்கோதுமை அப்பத்தையும், இரண்டு சிறு மீன்களையும் ஒரு திரளான கூட்டத்திற்கு, ஒருவேளை பத்தாயிரம் பேர் கொண்ட ஒரு கூட்டத்திற்குத் தேவையானதற்கும் மேலான உணவாகப் பெருக்க முடிந்திருந்தது (யோவா. 6:9,10ஐக் காணவும்). இப்படிப்பட்ட நம்புவதற்கேற்ற ஒரு அடையாளமானது உபாகமத்தின் 18:15 வசனத்தில் உள்ள மோசேயின் வாக்குத்தத்தத்தை நினைவு கூரும்படி யூதர்களைத் தூண்டியது. அவர்கள், ''மெய்யாகவே இவர் உலகத்தில் வருகிறவரான தீர்க்கதரிசி'' என்று வியப்புற்றனர் (யோவா. 6:14).

இயேசு தாம் இயற்கையின் கர்த்தராயிருந்தாரென்று செயல் விளக்கப்படுத்தியதுடன், வேறு எந்த மனிதரும் ஒரு நாளும் பேசியிராத விதத்தில் அவர் பேசினார் (யோவா. 7:46). அவர் ஒரு நாளில் தேவாலயத்தில் ஒரு சைகை அறிவிப்பை ஏற்படுத்திய போது, கூட்டத்தில் இருந்தவர்களில் மனதில் ஆழமாய்க் கருத்துக் கொண்ட சில யூதர்கள் இந்த மாபெரும் பிரசங்கியாரோடு உபா. 18:15ஐத் தொடர்பு படுத்தி, ஒருவருக்கொருவர், “மெய்யாகவே இவர் தீர்க்கதரிசியானவர்” (யோவா. 7:40) என்று கூறிக் கொண்டனர்.

சாலமோன் மண்டபத்தில் பேதுரு பிரசங்கிக்கையில், உபா. 18:15ஐ மேற்கோள் காண்பித்து, பதினைந்து நூற்றாண்டு பழைமையான தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றமாயிருந்தவர் இயேசு (அப். 3:22) என்று அவர் கூறினார். “அந்த தீர்க்கதரிசியின்” சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போவது என்பது அழிவை ஏற்படுத்தும் என்றும் அவர் எச்சரித்தார் (அப். 3:23). ஆகையால் “தீர்க்கதரிசிகளின் புத்திரர்களாய்” இருந்த (அப். 3:25) சரியான எண்ணம் கொண்ட யூதர்கள், மோசேயின் முன்னுரைப்பு மொழிகள் இயேசுவில் மகிமையுள்ள மாம்சப் பிரகாரமான வழியில் நிறைவேற்றம் அடைந்ததைக் காண முடிந்திருந்தது.

உவமைகளில் பேசுபவர் (சங். 78:2)

ஆசாப் என்பவர் இஸ்ரவேலில் புகழ் பெற்றவராய் இருந்தார். பாடகராகவும், கைத்தாளம் தட்டுகிறவராகவும் இருந்த அவர் ஆசரிப்புக் கூடாரப் பாடற் குழுவின் தலைவராகத் தாவீதினால் நியமிக்கப்பட்டார் (1 நாளா. 6:31-33, 39; 15:19; 16:5). மேலும் அவர் பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஞானதிருஷ்டிக்காரராகவும் (2 நாளா. 29:30) மற்றும் பாடல்களை எழுதுபவராகவும் (சங். 50, 73-83ஐக் காணவும்) வல்லமைப் படுத்தப் பட்டிருந்தார். அவர் எழுதிய பாடல்கள் சங்கீத புத்தகத்தில் இடம் பெற வேண்டியிருந்தது. சங். 78ஐப் போன்று அறிவுறுத்தல் மற்றும் பக்திவிருத்தி யூட்டுதல் ஆகியவற்றிற்காக எழுதப்படும் பாடலானது மஸ்கீல் என்று அழைக்கப்பட்டது. அவரது போதனையில் ஒரு பகுதி உவமைகளின் அதாவது பயன்பாட்டிற்குரிய கதைகளின் வடிவத்தில் இருந்தது. மற்ற

போதனைகளை அவர் மறைபொருள்களில் அல்லது புதிர்களில் முன்னிறுத்தினார். அவர், ‘‘என் வாயை உவமைகளால் திறப்பேன்; பூர்வகாலத்து மறைபொருள்களை வெளிப்படுத்துவேன்” (சங். 78:2) என்று அறிவித்தார்.

ஆசாப்பின் இதே வார்த்தை மொழிதல்களைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆசாப்பைக் காட்டிலும் மேலானவர் செய்யப் போவதைக் குறித்து முன்னுரைக்கப் பயன்படுத்தினார் (மத். 13:35ஐக் காணவும்). இயேசுவும் கூட இஸ்ரவேலுக்கு உவமைகளில் போதிப்பவராக, பூர்வகாலத்திலிருந்து மறைபொருளாய் இருந்தவைகளைக் கூறுபவராகவே வந்தார். இது “தீர்க்கதரிசியால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி இப்படி நடந்தது.” ஆசாப் ‘‘என் வாயை உவமைகளால் திறப்பேன்; பூர்வகாலத்து மறைபொருள்களை வெளிப்படுத்துவேன்” என்று கூறினார்.

பிதாவின் வீட்டைக் குறித்துப் பக்திவைராக்கியம் (சங். 69:9)

ஒருவேளை, ஆசரிப்புக் கூடாரத்திற்கு எதிரான பரியாசம் அல்லது அவமானப்படுத்தும் செயல் ஏதாவது “உம்முடைய வீட்டைக்குறித்து உண்டான பக்திவைராக்கியம் என்னைப் பட்சித்தது” (சங். 69:9அ) என்று கூறச் செய்திருக்கலாம். நிச்சயமாகவே, இயேசுவுக்குள்ளாக இந்த உணர்வு இருக்கும் என்பதைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் தாவீதின் மூலம் முன்னுரைத்தார் என்பது உறுதியாகும்.

> *தேவாலயத்திலே ஆடுகள் மாடுகள் புறாக்களாகிய இவைகளை விற்கிறவர்களையும், காசுக்காரர் உட்கார்ந்திருக்கிறதையும் கண்டு, கயிற்றினால் ஒரு சவுக்கையுண்டு பண்ணி, அவர்கள் யாவரையும், ஆடுமாடுகளையும் தேவாலயத்துக்குப் புறம்பே துரத்திவிட்டு, காசுக்காரருடைய காசுகளைக் கொட்டி, பலகைகளைக் கவிழ்த்துப் போட்டு, புறா விற்கிறவர்களை நோக்கி: இவைகளை இவ்விடத்திலிருந்து எடுத்துக் கொண்டுபோங்கள்; என் பிதாவின் வீட்டை வியாபார வீடாக்காதிருங்கள் என்றார். அப்பொழுது: உம்முடைய வீட்டைக் குறித்து உண்டான பக்திவைராக்கியம் என்னைப் பட்சித்தது என்று எழுதியிருக்கிறதை அவருடைய சீஷர்கள் நினைவுகூர்ந்தார்கள் (யோவா. 2:14-17).*

சங். 69:9ன் இரண்டாம் பகுதியான “உம்மை நிந்திக்கிறவர்களின் நிந்தனைகள் என்மேல் விழுந்தது” என்பது, தாவீது ஆசரிப்புக் கூடாரத்தைப் பாதுகாப்பதில் ஈடுபடுகையில், பரிசுத்த கூடாரத்தைப் பரிசுத்தக் குலைச்சலாக்கிய பொல்லாத மனிதர்களால் அவர் புகழ் குறைக்கப்பட்டார் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. தாவீதின் வார்த்தைகளுக்குக் காரணமான உள்ளூர்ச் சூழ்நிலை எதுவாயிருப்பினும், வசனம் 9ன் பிற்பகுதியானது, இயேசுவுக்கு என்ன நடக்கும் என்பதின் முன்னுரைத்தலாகவும் இருந்தது. இயேசு தம் பிதாவின் ஆலயத்தைத்

தற்காத்தபொழுது, அவர் தேவாலயத்தைத் தவறாகப் பயன் படுத்தியவர்களின் பழித்துரைகளுக்கு தம்மை உட்படுத்தினார். உண்மையில் அவர் தம் சொந்த மரணத்தை விரைவு படுத்தினார். எவ்வழியிலும் அவர் தம்மைப் பிரியப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை; அவர் தம் பிதாவின் பரிசுத்தமே அவரது ஒரே சிந்தனையாய் இருந்தது. "கிறிஸ்துவும் தமக்கே பிரியமாய் நடவாமல், 'உம்மை நிந்திக்கிறவர்களுடைய நிந்தைகள் என் மேல் விழுந்தது' என்று எழுதியிருக்கிறபடியே நடந்தார்" (ரோம ர் 15:3).

எல்லா இனங்களையும் ஆசீர்வதிப்பவர் (ஆதி. 12:3)

கி.மு. சுமார் 1886ல், தேவன் ஆபிராமுக்கு, ''பூமியிலுள்ள வம்சங்களெல்லாம் உனக்குள் ஆசீர்வதிக்கப்படும்" என்று வாக்குத்தத்தம் கொடுத்தார் (ஆதி. 12:3). இவ்விடத்தில், எபிரெயர் மற்றும் புறஜாதியார் ஆகியோர் ஆபிராமுக்குள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதைப் பற்றிய முன்னு ரைத்தலானது அது நடப்பதற்கு ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே முன்னுரைக்கப்பட்டது. இன்றைய நாட்களில், கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டு, கிறிஸ்தவராகின்ற ஒவ்வொரு வருமே ஆதி. 12:3ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த ஆதி வாக்குத்தத்தத்தில் பங்கேற்கின்றனர். அந்த வேதவசனப் பகுதியானது தேவன் புறஜாதியாரை விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களாக்குவார் என்பதை முன்னுரைத்தது. தேவன் முன்னதாகவே "உனக்குள் சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்" (கலா. 3:8) என்ற சுவிசேஷத்தை ஆபிராமுக்குப் பிரசங்கித்து இருந்தார். இதன் விளைவாக, விசுவாசிக்கின்ற யாவரும் விசுவாசம் நிறைந்தவரான ஆபிராமுடன் ஆசீர்வதிக்கப்படுகின்றனர். கிறிஸ்துவுக்குரியவர்கள் யாவரும், ஆபிராம் என்ற "உயர்வான தகப்பனாய்" இருந்து பின் ஆபிரகாம் என்ற ''திரளான மக்களின் தகப்பனான'' அவருக்கு ஆவிக்குரிய சந்ததியாகின்றனர். எல்லா இனங்களில் இருந்தும், விசுவாசத்திற்குக் கீழ்ப்படிகின்ற யாவரும் விசுவாசத்தின் தகப்பனுக்குச் செய்யப்பட்ட தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தின் சட்ட நிறைவான சுதந்தரர் ஆகின்றனர். இவ்விதமாக, இரண்டாயிரமாண்டு பழமையான முன்னுரைத்தலானது இயேசுவை ஆபிரகாமின் குமாரனாகச் சுட்டிக் காண்பித்தது (மத். 1:1), இந்தச் சுட்டிக் காட்டுதலானது ஒரு மனிதரில் இருந்து ஒரு இனத்திற்கும், பின்பு ஒரு இனத்தில் இருந்து சகல இனங்களுக்கும் ஆபிரகாமின் ஆசீர்வாதங்கள் விரிவாக்கப்படும் சங்கிலியின் மிக முக்கியமான இணைப்பு வளையமாக உள்ளது. இந்தக் காரணத்திற்காகவே, ஆதி. 12:3 ஆனது ஒரு முக்கியமான மேசியாத்துவ தீர்க்கதரிசனமாய் உள்ளது.

புறஜாதியாருக்கு ஒளி (ஏசா. 49:6)

தேவனுடைய அன்பின் ஞானமானது, தீர்க்கதரிசனம் கூறப்பட்ட அவரது குமாரன் வந்து யாக்கோபின் இனத்தாருக்கு மட்டும் ஊழியம்

செய்வது போதுமென்று கொண்டிருக்கவில்லை. அவர் தம்மையே உலக மக்களினங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் இரட்சிப்பின் ஒளியாக விரிவாக்குவார்:

யாக்கோபின் கோத்திரங்களை எழுப்பவும்,
இஸ்ரவேலில் காக்கப்பட்டவர்களைத் திருப்பவும்,
நீர் எனக்குத் தாசனாயிருப்பது அற்பகாரியமாயிருக்கிறது;
நீர் பூமியின் கடைசிபரியந்தமும் என்னுடைய இரட்சிப்பா யிருக்கும்படி,
உம்மை ஜாதிகளுக்கு ஒளியாகவும் வைப்பேன் என்கிறார் (ஏசா. 49:6).

தேவனைத் தம்முடைய பலமாகக் கொண்டு தேவனுடைய ஊழியக்காரனாக முன் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கனத்துக்குரிய நபர் யார்? (ஏசா. 49:5). தம்முடையவர்களை மட்டுமின்றி மற்ற எல்லா இனங்களையும் ஆசீர்வதிக்க திறமை பெற்றவர் யார்? மரியாளின் கர்ப்பத்தில் உண்டாகு முன்னமே இயேசு ஏற்கனவே வாக்குத்தத்தத்தின் பிள்ளையாய் இருந்தார். நாசரேத்தூரில் இருந்த திகைப்படைந்த கன்னிப் பெண் ஒருத்திக்கு காபிரியேல் தூதர், "இதோ, நீ கர்ப்பவதியாகி, ஒரு குமாரனைப் பெறுவாய், அவருக்கு இயேசு என்று பேரிடுவாயாக" (லூக். 1:31) என்று கூறினார். கர்ப்பத்திலிருந்தே தேவனுடைய ஊழியராக உருவாக்கப்பட்ட இந்தக் குமாரன் தமது சொந்த மக்களுக்குத் தாம் எவ்வகையில் உதவ முடியுமோ அவ்வகையில் எல்லாம் செயல்பட்டார். அவரை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்களோ, அத்தனை பேர்களும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி, அவர்களுக்கு அதிகாரங் கொடுத்தார் (யோவா. 1:12). அத்துடன், அவரது அப்போஸ்தலர்களுக்கு அவரிட்ட அணி வகுப்புக் கட்டளைகள் அவர்கள் எல்லா இனங்களுக்கும் சுவிசேஷத்தைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்பதாக இருந்தது. அவரது அப்போஸ்தலர்கள், முன்பு யூதருக்கும் பின்பு புறஜாதியாருக்கும் சுவிசேஷத்தைக் கொடுத்தல் என்ற முன்மாதிரியைப் பின்பற்றினர்.

பிசீதியாவின் அந்தியோகியாவிலே யூதர்கள் கர்த்தருடைய சுவிசேஷத்திற்கு எதிர்த்து நின்ற பொழுது, பவுலும் பர்னபாவும் நேரடியாகப் பேசினார்கள்:

முதலாவது உங்களுக்கே தேவவசனத்தைச் சொல்ல வேண்டியதாயிருந்தது; நீங்களோ அதைத் தள்ளி, உங்களை நித்திய ஜீவனுக்கு அபாத்திரராகத் தீர்த்துக் கொள்ளுகிறபடியினால், இதோ, நாங்கள் புறஜாதியாரிடத்தில் போகிறோம்.

நீர் பூமியின் கடைசி பரியந்தமும் இரட்சிப்பாயிருக்கும்படி உம்மை ஜாதிகளுக்கு ஒளியாக வைத்தேன் என்கிற வேத வாக்கியத்தின்படி கர்த்தர் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறபடியினால் இப்படிச் செய்கிறோம் (அப். 13:46, 47).

ஜனங்களுக்குக் கொடி (ஏசா. 11:10)

சுவிசேஷத் தீர்க்கதரிசியின் முன்னுரைத்தல் தைரியமானதாக இருந்தது: "அக்காலத்திலே, ஜனங்களுக்குக் கொடியாக நிற்கும் ஈசாயின் வேருக்காக ஜாதிகள் விசாரித்துக் கேட்பார்கள்; அவருடைய தாபரஸ்தலம் மகிமையாயிருக்கும்" (ஏசா. 11:10).

கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டில் ஏறக்குறைய நம்பவே முடியாத முன்னுரைத்தல்கள் வந்தன. ஈசாயின் சந்ததிகளில் ஒருவர் மீது (ஏசா. 11) தேவனுடைய ஆவியானவர் தங்கி, அவருக்கு விசேஷித்த ஞானத்தை அருளுவார். அவர் தமது கண் கண்டபடி நியாயந்தீர்க்காமலும் தமது காது கேட்டபடி நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யாமலும் (ஏசா. 11:3, 4) நீதியின்படி நியாயந்தீர்ப்பார். ஏழைகளும், சிறுமைப்பட்டவர்களும் தங்களுக்கு சேர வேண்டிய சம உரிமையைப் பெறும்படி அவர் பார்த்துக் கொள்ளுவார் (ஏசா. 11:4). ஒரு நாளிலே, துன்மார்க்கர் அவரது கோபத்தை உணருவார்கள் (ஏசா. 11:4). உருவகத்தில், "நீதி அவருக்கு அரைக்கட்டும், சத்தியம் அவருக்கு இடைச்கச்சையுமாயிருக்கும்'' (ஏசா. 11:5). அது போலவே உருவகத்தில், அவருடைய வல்லமையின் நாளில், "ஓநாய் ஆட்டுக் குட்டியோடே தங்கும்" (ஏசா. 11:6) என்று ஏசாயா கூறினார். அவருடைய பரிசுத்த பர்வதமெங்கும் தீங்கு செய்தலும் கேடு செய்தலும் இராது, இந்தப் பிரபுவைப் பற்றிய அறிவானது உலகளாவியதாக இருக்கும் (ஏசா. 11:9). அவர் மக்களுக்குக் கொடியாக ஆவார், புறஜாதியார் அவரைத் தேடுவார்கள் (ஏசா. 11:10). அவரது தாபரஸ்தலம் மகிமையுள்ளதாய் இருக்கும். இஸ்ரவேலில் துரத்துண்டவர்களும், யூதாவில் சிதறடிக்கப்பட்டவர்களும் பூமியின் நான்கு திசைகளிலும் இருந்து ஒன்று கூடி ஈசாயின் அந்தச் சந்ததியைத் தங்களின் கொடியாக நோக்குவார்கள் (ஏசா. 11:12).

ஈசாயின் குமாரர்களில் இயேசு ஒருவரே ஏசாயாவின் பரந்த மற்றும் கெம்பீரமான தீர்க்கதரிசனத்தை/முன்னுரைத்தலை நிறைவேற்றத் தகுதி பெற முடியும் (ரோமர் 15:12). பள்ளி செல்லாத இந்த இளம் வயது நாசரேத்தூர்த் தச்சருடைய ஞானமானது அவரது சொந்த ஊரில் இருந்த மக்களைத் திகைப்படையச் செய்தது: "இவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஞானம் எப்படிப்பட்டது?" என்று அவர்கள் கேட்டார்கள் (மாற். 6:2). அவர் ஓய்வுநாளில் ஒரு ஊனமுற்ற மனிதனைக் குணமாக்கியதன் மூலம் யூதர்களைத் திகைக்க வைத்தார்; இந்த நல்ல செயலைச் செய்ததானது அவர் விமர்சிக்கப்பட வழியைத் திறந்து வைத்தது (யோவா. 7:23, 24). ஒதுக்கப்பட்டவர்களையும், அன்பு காட்டப்படாதவர்களையும் கண்டு அவர் பரிதபித்தார் (மத். 21:31; 9:10), இதையும் கூட ஏசாயா முன்னுரைத்திருந்தார் (ஏசா. 11:4). ஏசாயா முன்னுரைத்திருந்தபடி (ஏசா. 11:5) அவரது நீதியானது அவரை "நீதிமான்'' என்று அழைத்த (மத். 27:19) பிலாத்துவின் மனைவியினால் உறுதியளிக்கப்பட்டது.

இயேசு ஒருபொழுதும் ஓநாய்களை ஆட்டுக்குட்டிகளுடன் சமாதானமாய்ப் படுத்திருக்கும்படி செய்ய முயற்சி மேற்கொண்டதில்லை, அவரது சபையும் அவ்விதம் செய்ததில்லை (ஏசா. 11:6). அவர் இரண்டாம்

முறை வரும்பொழுது, காட்டு மிருகங்களைப் பழக்கப்படுத்துவது என்பது மிகவும் தாமதமான செயலாகி விடும், ஏனென்றால் பூமி முழுவதும் அக்கினியால் அழிக்கப்படுவதால் அவை யாவும் பட்சிக்கப்பட்டு விடும் (2 பேது. 3:10). ஓநாய்/ஆட்டுக்குட்டி தீர்க்கதரிசனத்தின் நேரடியான நிறைவேற்றத்தை ஒருவர் நோக்குவதென்றால், அவர் எப்பொழுதும் ஏமாற்றத்திற்குள்ளானவராகவே இருப்பார். இருப்பினும், அதன் அர்த்தமான உருவகம் ஆகும் (ஏசா. 11:5ல் நீதி என்பது அரைக்கட்டு எனப்படுவது போலவே இதுவும் ஆகும்) என்று ஒருவர் கண்டால், எல்லாம் இசைவாகின்றது.

உருவக நடையில், ஓநாயைப் போன்ற மனிதர்கள் ஆட்டுக் குட்டிகள் போன்ற இயல்புள்ளவர்களாக்கப்பட்டு, ஒரு குழந்தைக்கும் தீங்கிழைக்கா தவர்களாகின்றனர் (ஏசா. 65:17-25ஐக் காணவும்). மிருகத்தின் இயல்புடைய மனிதர்கள், சுயநலமற்ற அன்புடைய கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தினுடைய வல்லமையினால் இரக்கம் மற்றும் உதவி புரியும் பண்பு கொண்ட மனிதர்களாக மறுஉருவாக்கம் பெறுகின்றனர். இந்த உருவக அர்த்தத்தை ஒருவர் உணர்ந்து கொள்கின்ற பொழுது, மற்றும் அவர் பாவம் நிறைந்த மனிதரில் இது நிறைவேறுவதை அறிந்து மெய்சிலிர்க்கின்ற பொழுது, சுவிசேஷமானது விலங்குகளின் கொட்டடங்களையும், காட்டு விலங்கு களைப் பழக்கப்படுத்துதல் பற்றியும் மட்டும் குறிப்பிடுவதாயிருந்தால் அந்த சுவிசேஷம் எவ்வளவு பெலவீனமுடையதாகும் என்பதை அவர் உணருவார். நிச்சயமாகவே ஏசாயாவும் இயேசுவும் தங்கள் சிந்தையில் அதிகம் முக்கியத்துவமானவைகளைக் கொண்டிருந்தனர்.

இந்த உருக அர்த்தமானது புதிய ஏற்பாட்டின் சபையைக் குறிப்பிடுகின்ற (எபி. 12:22, 23) "பரிசுத்த பர்வதம்" என்பதன் முன்னு ரைத்தல் வரைக்கும் தொடருகின்றது. சபையானது சத்தியத்திற்குத் தூணாக இருக்கின்ற வகையில், சமுத்திரம் ஜலத்தினால் நிறைந்திருப்பது போல சுவிசேஷ செய்தியானது பூமி எங்கு நிறைந்துள்ளது (ஏசா. 11:9; கொலோ. 1:5, 6ஐக் காணவும்). யூதரிலும் புறஜாதியாரிலும் நற்சிந்தையுள்ள மக்கள் யாவருக்கும், உலகத்தின் தரமான சுமைதாங்கியாக, மக்களுக்குக் கொடியாக இயேசு வந்திருக்கின்றார்! (ஏசா. 49:22; 62:10; யோவா. 3:14-16; 12:32 ஆகியவற்றைக் காணவும்).

ஈசாயின் குமாரனான இயேசு, ஏசாயா பேசியபடி மக்களினங்களின் கொடியாக இல்லாதிருந்தால், ஐயகோ, தேவனுடைய வசனமானது தரையில் வீழ்ந்து கிடக்குமே. கி.பி. 70ல் வம்சா வழி அட்டவணையானது ஈசாயின் சந்ததியார் யாவரும் அழிக்கப்பட்டதாகச் சாட்சியம் கொடுத்தது. கி.பி. 70க்கு முன்பே ஈசாயின் உரிமையுள்ள குமாரர் தம்மை அடையாளப்படுத்தி, தாம்தான் ஏசாயா தீர்க்கதரிசனத்தின் கொடி என்பதை நிரூபிக்காமல் இருந்திருந்தால், மனிதகுலம் முழுமையும் மனவருத்தத்தோடு மடிய வேண்டியதாக இருந்திருக்கும். மற்ற எந்த எதிர்பார்ப்புகளும் மனிதரின் நம்பிக்கைகளுக்கு ஒளியூட்டியிருக்க முடியாது. இப்படி ஆகியிருந்தால், மகிமையுள்ள எதிர்காலம் பற்றிய ஏசாயாவின் மெய்சிலிருக்கும் கருத்துருக்கமானது சோம்பேறித்தனமான கனவாக,

நிறைவேறச் சாத்தியமற்றதாகவே ஆகியிருக்கும். கி.பி. 70 தொடங்கி எவரொருவரும் தம்மை ஈசாயின் வம்சா வழியென்று அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை.

நியாயத்தைக் கொண்டு வருபவர் (ஏசா. 42:1-4)

அமைதியான ஆனால் பூமிக்கு நியாயத்தைக் கொண்டு வருவதில் வெற்றி கொள்ளப்பட முடியாத தீர்மானம் கொண்ட ஒரு தேவ ஊழியராக யாரோ ஒருவர் ஏசா. 42:1-4ல் முன்னுரைக்கப்பட்டார்:

> இதோ, நான் ஆதரிக்கிற என் தாசன்,
> நான் தெரிந்து கொண்டவரும், என் ஆத்துமாவுக்குப் பிரியமானவரும்
> இவரே;
> என் ஆவியை அவர் மேல் அமரப் பண்ணினேன்;
> அவர் புறஜாதிகளுக்கு நியாயத்தை வெளிப்படுத்துவார்.
> அவர் கூக்குரலிடவுமாட்டார், தம்முடைய சத்தத்தை அவர்
> உயர்த்தவும்
> அதை வீதியிலே கேட்கப் பண்ணவுமாட்டார்.
> அவர் நெறிந்த நாணலை முறியாமலும்,
> மங்கியெரிகிற திரியை அணையாமலும்,
> நியாயத்தை உண்மையாக வெளிப்படுத்துவார்.
> அவர் நியாயத்தைப் பூமியிலே நிலைப்படுத்துமட்டும்
> இளக்கரிப்பதுமில்லை, பதறுவதுமில்லை;
> அவருடைய வேதத்துக்குத் தீவுகள் காத்திருக்கும்.

இந்த முன்னுரைத்தலில், "நியாயம்" என்ற வார்த்தை மூன்று முறை தோன்றுகின்றது. சத்தியத்தில் நியாயத்தைக் கொண்டு வருகின்றவர் புலன் உணர்வூட்டுபவராகவோ அல்லது தெருவில் நின்று பெரிய உரையாற்று பவராகவோ இருக்க மாட்டார். அவர் நெறிந்த நாணலுக்கு, மனம் வருந்தும் பாவிக்கு ஒரு இரண்டாம் வாய்ப்பைத் தருகின்றவராய் இருப்பார்; மங்கி எரிகிற திரியில், தாழ்மையான பாவியின் இருதயத்தில் அவர் நம்பிக்கையின் சுடரை உயிருடன் காப்பவராய் இருப்பார். அவர் தமது பணியை நிறைவேற்றுமளவும் வெளியேறுவதில்லை, மற்றும் அவருடைய நீதியின் கொள்கைகளுக்காக மக்களினங்கள் யாவும் காத்திருக்கும்.

யாரைக் குறித்து இப்படிப்பட்ட ஒளி நோக்கம் கொண்ட, நம்பிக்கை நிறைந்த, அர்த்தம் நிறைந்த கூற்றுக்கள் கூறப்பட முடியும்? மத்தேயுவின் படி, நாசரேத்தூர் இயேசுவே பழைமையான தீர்க்கதரிசனங்களில் பேசப்பட்ட தாசனாக இருந்தார்:

> இதோ, நான் தெரிந்து கொண்ட என்னுடைய தாசன்,
> என் ஆத்துமாவுக்குப் பிரியமாயிருக்கிற என்னுடைய நேசன்;
> என் ஆவியை அவர்மேல் அமரப் பண்ணுவேன்,

அவர் புறஜாதியாருக்கு நியாயத்தை அறிவிப்பார்.
வாக்குவாதம் செய்யவுமாட்டார்; கூக்குரலிடவுமாட்டார்;
அவருடைய சத்தத்தை ஒருவனும் வீதிகளில் கேட்பதுமில்லை.
அவர் நியாயத்திற்கு ஜெயங்கிடைக்கப் பண்ணுகிறவரைக்கும்,
நெரிந்த நாணலை முறியாமலும்,
மங்கியெறிகிற திரியை அணைக்காமலும் இருப்பார்.
அவருடைய நாமத்தின்மேல் புறஜாதியார் நம்பிக்கையாயிருப்பார்கள் (மத். 12:18-21).

காரணம் ஒன்றும் இன்றி வெறுக்கப்பட்டவர் (சங். 35:19; 69:4)

தாவீது அடிக்கடி காரணமற்ற பகையினால் பாதிக்கப்பட்டவராய் இருந்தார். "முகாந்திரமில்லாமல் என்னைப் பகைக்கிறவர்கள்" (சங். 35:19); ''நிமித்தமில்லாமல் என்னைப் பகைக்கிறவர்கள் என் தலைமயிரிலும் அதிகமாயிருக்கிறார்கள்" (சங். 69:4) என்று எண்ணற்ற எதிரிகளைப் பற்றித் தாவீது குறைந்தபட்சம் இருமுறையாவது எழுதினார்.

ஒவ்வொரு மனிதப் பிறவியையும் ஆழமாக அன்புகூர்ந்த, மற்றும் எவர் ஒருவருக்கும் ஒருக்காலும் தீங்கு விளைவிக்க விரும்பாத அவரின் மீது தகுதியற்ற வகையில் வன்மம் காட்டப்பட்டது. அவருடைய வாயில் வஞ்சனை காணப்படவுமில்லை (1 பேது. 2:22). அவர் பரிசுத்தமானவராக, குற்றம் அறியாதவராக, மாசற்றவராக, பாவிகளிடம் இருந்து பிரிக்கப் பட்டவராக, வானங்களில் உயர்த்தப்பட்டவராக (எபி. 7:26) இருந்தார். இயேசுவின் சாந்தமும் தயவும் (2 கொரி. 10:1) சரியான சிந்தனையுள்ள மக்கள் யாவரும் அவரிடம் அன்பு வைக்கும்படி செய்தன.

இப்படிபட்ட ஒரு நபர், காரணமின்றிப் பகைக்கப்பட்டதின் பாதிப்புக்குள்ளானார் என்பது எவ்வளவு வினோதமாய் இருக்கின்றது! இருந்த போதிலும், இப்படிப்பட்ட, எதிர்பாராத மற்றும் வக்கிரமான சூழ்நிலை அவருக்கு உண்டாகும் என்பது முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தது: ''இப்பொழுது அவர்கள் என்னையும் என் பிதாவையும் கண்டும் பகைத்துமிருக்கிறார்கள். 'முகாந்தரமில்லாமல் என்னைப் பகைத்தார்கள்' என்று அவர்களுடைய வேதத்தில் எழுதியிருக்கிற வாக்கியம் நிறைவேறும் படிக்கு இப்படியாயிற்று" (யோவா. 15:24, 25).

அவரது அன்பின் தன்மை, பரிசுத்த அலங்கார உடை உடுத்தியிருத்தல் ஆகியவற்றிற்கு அப்பால், அவர் தமது அற்புதங்களை நம்பகமான ஆதாரச் சான்றுகளாகக் கொண்டிருந்தார் (''வேறொருவரும் செய்யாத கிரியைகளை"; யோவா. 15:24). இவைகள் அவரது தெய்வீகத்துவத்தை விமர்சிக்கின்ற தெய்வ நம்பிக்கையற்ற பலருக்கு நம்பிக்கையூட்டப் போதுமான ஆதாரமாய் இருக்க வேண்டும். இருப்பினும் சிலர் நம்பி ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள்; அவர்கள் மேசியாவைப் புறக்கணித்ததால், "தங்கள் பாவத்தைக் குறித்துப் போக்குச் சொல்ல" இடமின்றி அவர்கள் விடப் பட்டுள்ளனர் (யோவா. 15:22). அவரது அன்பிற்கு வெறுப்பே

பதிற்செலுத்தப்பட்டது.

தாழ்மையுள்ள ராஜா (சகரியா 9:9)

இஸ்ரவேல் ராஜாக்கள் தங்களுக்குப் பல குதிரைகளைச் சம்பாதியாதிருக்கும்படிக்குத் தேவன் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருந்தார் (உபா. 17:16). சாலமோன் தமது வீண் எண்ணம் மற்றும் மனித பெலத்தைச் சார்ந்திருத்தல் ஆகியவற்றினால் தேவனுடைய நிபந்தனையை மீறினார் (1 இரா. 4:26). மேசியாவைப் பற்றி சகரியா ஒரு மிகத் தாழ்மையான பயணத்தை முன்னுரைத்தார்:

> *சீயோன் குமாரத்தியே, மிகவும் களிகூரு;*
> *எருசலேம் குமாரத்தியே, கெம்பீரி;*
> *இதோ, உன் ராஜா உன்னிடத்தில் வருகிறார்;*
> *அவர் நீதியுள்ளவரும் இரட்சிக்கிறவரும்*
> *தாழ்மையுள்ளவரும், கழுதையின்மேலும்*
> *கழுதைக்குட்டியாகிய மறியின்மேலும் ஏறி வருகிறவருமாயிருக்கிறார்*
> *எப்பிராயீமினின்று இரதங்களையும்*
> *எருசலேமினின்று குதிரைகளையும் அற்றுப்போகப் பண்ணுவேன்,*
> *யுத்த வில்லும் இல்லாமற்போகும்;*
> *அவர் ஜாதிகளுக்குச் சமாதானம் கூறுவார்;*
> *அவருடைய ஆளுகை ஒரு சமுத்திரந் தொடங்கி மறு சமுத்திரம் வரைக்கும்,*
> *நதி தொடங்கி பூமியின் எல்லைகள் பரியந்தமும் செல்லும் (சக. 9:9, 10).*

சகரியா எழுதிய வேளையில் யூதா தேசத்திற்கு ராஜா இல்லாதிருந்ததால் (கி.மு. 520ல்) அதன் பிறகும் இயேசுவைத் தவிர வேறொருவரையும் அது பெற்றிராததால் இவரது முன்னுரைத்தல் எல்லாவற்றிலும் மிக அதிகமாய்க் குறிப்பிடக் கூடியதாகும்! இந்தத் தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளை இயேசு நிறைவேற்றிய விதமானது திகைப்படையச் செய்வதாக உள்ளது:

> *... இயேசுவானவர் சீஷரில் இரண்டுபேரை நோக்கி, "உங்களுக்கு எதிரே இருக்கிற கிராமத்துக்குப் போங்கள்; போனவுடனே அங்கே ஒரு கழுதையையும் அதனோடே ஒரு குட்டியையும் கட்டியிருக்கக் காண்பீர்கள்; அவைகளை அவிழ்த்து என்னிடத்தில் கொண்டு வாருங்கள். ஒருவன் உங்களுக்கு ஏதாகிலும் சொன்னால், 'இவைகள் ஆண்டவருக்கு வேண்டுமென்று' சொல்லுங்கள்; உடனே அவைகளை அனுப்பி விடுவான்" என்று சொல்லி, அவர்களை அனுப்பினார்.*
>
> *" 'இதோ, உன் ராஜா சாந்த குணமுள்ளவராய்,*
> *கழுதையின்மேலும், கழுதைக் குட்டியாகிய மறியின் மேலும்*
> *ஏறிக்கொண்டு, உன்னிடத்தில் வருகிறார் என்று*
> *சீயோன் குமாரத்திக்குச் சொல்லுங்கள்'*
> *என்று, தீர்க்கதரிசியினால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி*

இதெல்லாம் நடந்தது."

சீஷர்கள் போய், இயேசு தங்களுக்குக் கட்டளையிட்டபடியே செய்து, கழுதையையும் குட்டியையும் கொண்டுவந்து, அவைகள்மேல் தங்கள் வஸ்திரங்களைப் போட்டு, அவரை ஏற்றினார்கள். திரளான ஜனங்கள் தங்கள் வஸ்திரங்களை வழியிலே விரித்தார்கள்; வேறு சிலர் மரக்கிளைகளைத் தறித்து வழியிலே பரப்பினார்கள் (மத். 21:1-8).

யூதாவில் இராஜத்துவம் (ஆதி. 49:10)

கி.மு. சுமார் 1644ல், கோசோன் நாட்டில் யாக்கோபு என்ற முற்பிதா தமது மரணப் படுக்கையில் அமர்ந்து கொண்டு, தம் மகன்களுக்கு ஆசீர்வாதங்கள் கூறிக் கொண்டிருந்தார். யூதாவைப் பற்றிப் பரிசுத்த ஆவியானவர் யாக்கோபின் மூலமாகப் பின்வருமாறு முன்னுரைத்தார்:

சமாதான கர்த்தர் வருமளவும் செங்கோல் யூதாவை விட்டு நீங்குவதும் இல்லை, நியாயப்பிரமாணிக்கன் அவன் பாதங்களை விட்டு ஒழிவதும் இல்லை; ஜனங்கள் அவரிடத்தில் சேருவார்கள் (ஆதி. 49:10).

இந்த முன்னுரைத்தலானது தைரியமானதாகவும், வழக்கத்திற்கு மாறானதாகவும் இருந்தது. யூதா முதற் பேறான குமாரன் அல்ல (ஆதி. 49:3), மற்றும் அவன் சேஷ்ட புத்திர சுதந்திரத்தைப் பெற்றிருக்கவும் இல்லை (1 நாளா. 5:1). இருப்பினும், ஒரு மோசமான தொடக்கத்திற்குப் பிறகு, யூதா மனிதத்தன்மையையும், சுயநலமற்ற அன்பையும் காண்பித்திருந்தான், மற்றும் "தன் சகோதரரிலே பலத்திருந்தான்" (1 நாளா. 5:2). எதிர்காலத்தை நோக்கியதில் தேவன் யூதாவில் இருந்தே இஸ்ரவேலின் தலைவரும் பிரபுமானவர் வருவார் என்று தீர்மானம் செய்தார். முடிவாக, மகா பிரபு, மேசியா யூதேயாவிலிருந்து வருவார் (எபி. 7:14).

யூதாவின் சந்ததியாரில் எவரும் செங்கோலை, ஆளுகையின் கோலைப் பற்று முன்பு சுமார் அறுநூறு ஆண்டுகள் கடந்து செல்லும். பின்பு யூதாவின் சந்ததியாரான தாவீது தெற்கு இராஜ்யத்தின்மேல் இராஜாவாக அபிஷேகம் பெற்று, பின் தொடர்ந்து (கி.மு. சுமார் 1010ல்) வடக்கு இராஜ்யத்தின் மீதும் ஆளுகை உரிமை பெறுவார்.

யூதாவின் மீது செயல்படும் ராஜத்துவத்தைத் தேவன் நீக்குவதற்குப் பாவம் காரணமாய் இருந்தது. கி.மு. 590ல் தேவன் சிதேக்கியாவிடம் பின்வருமாறு கூறிய போது தம்மால் முடிந்த அளவு சகித்து இருந்தவரானார்:

இஸ்ரவேலை ஆளுகிற அவபக்தியுள்ள துன்மார்க்க அதிபதியே, அக்கிரமத்துக்கு முடிவு வருங்காலத்தில் உன் நாள் வந்தது. பாகையைக் கழற்று, கிரீடத்தை எடுத்துப் போடு; அது இனி முன்போலிராது; தாழ்ந்தவனை உயர்த்தி, உயர்ந்தவனைத் தாழ்த்துவேன். அதைக் கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன்; உரிமைக்காரனானவர் வருமட்டும் அது இல்லாதிருக்கும்; அவருக்கே அதைக் கொடுப்பேன்

… (எசே. 21:25-27).

எசேக்கியேல் மூலமாய் உரைக்கப்பட்ட தேவனுடைய இந்தத் தீர்க்கதரிசனமானது நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, தேவன் பேரில் விசுவாசம் கொண்டிராதிருந்த நேபுகாத்நேச்சார் என்ற அரசன் வந்து, யூதாவை ஆண்ட கடைசி அரசனான சிதேக்கியாவை (2 இரா. 25:1-7) எசேக்கியேல் மூலமாய் உரைக்கப்பட்ட தேவனுடைய இந்தத் தீர்க்க தரிசனமானது அரச பதவியில் இருந்து நீக்கிப் போட்ட பொழுது நிறைவேற்றம் அடைந்தது.

எனவே, யூதாவின் சந்ததியார் எவரும் அரசத்துவம் பெறுவதைத் தேவன் முடித்து வைத்துக் கட்டளையிடும் அளவுக்குப் பாவம் பரவியிருந்தது. குறிப்பாக சிதேக்கியாவின் சகோதரனுடைய மகனான கோனியா என்பவனைப் பற்றி தேவன் பின்வருமாறு கூறினார்:

> *இந்தப் புருஷன் சந்தானமற்றவன்,*
> *தன் நாட்களில் வாழ்வடையாதவன்*
> *என்று இவனைக் குறித்து எழுதுங்கள்;*
> *அவன் வித்தில் ஒருவனாகிலும் வாழ்வடைந்து,*
> *தாவீதின் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து,*
> *யூதாவில் அரசாளப் போகிறதில்லை (எரே. 22:30).*

கோனியா பிள்ளையில்லாதவனாக, யூதாவை அரசாள ஒரு வாரிசை எப்பொழுதுமே பெற்றிராதவனாகவே இருந்தான். இருப்பினும், ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு தேவன் யூதாவுக்குக் கொடுத்திருந்த வாக்குத் தத்தமானது ஷில்லோ, இளைப்பாறுதலின் மனிதர், பாதுகாப்பைச் சுமப்பவர் என்பவர் வரும்வரைக்கும் செங்கோல் யூதாவை விட்டு நீங்காது இருக்கும் என்று உறுதிப்படுத்திற்று. கோனியா (எக்கோனியா) சரீரப் பிரகாரமாகப் பிள்ளைகளற்றவனாய் இருந்ததில்லை (மத். 1:12), ஆனால் அவனது சந்ததியில் வந்த எவரும் நேரடியாக, சரீரப் பிரகாரமான முறையில் ஒருபொழுதும் அரசனாகவில்லை. செங்கோல் தக்க வைக்கப்பட்டது, ஆனால் அது சிதேக்கியா தொடங்கி, ஷில்லோ, இளைப்பாறுதலின் மனிதர், பாதுகாப்பைச் சுமப்பவர் எனப்படும் இயேசு வரைக்கும் பயன் படுத்தப்படாமலேயே இருந்தது!

இயேசு தமது முதல் வருகையின் போது மாம்சப் பிரகாரமாக யூதாவின்மேல் ராஜாவாக வந்திருந்தால், அல்லது, அவரது இரண்டாம் வருகையின் போது அவர் எருசலேமின் மேல் மாம்சப் பிரகாரமான ஒரு ராஜாவாயிருப்பார் என்றால், எரேமியாவின் மூலமாகப் பழைய ஏற்பாட்டில் தரப்பட்டுள்ள தேவனுடைய தீர்க்கதரிசனமானது தாழத் தரையில் வீழ்வதாயிருக்கும். பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று (மே. 28, கி.பி. 30) இயேசு ஆவிக்குரிய ராஜாவாகி, பரலோகத்தில் தேவனுடைய வலது பாரிசத்திலிருந்து ஆளத் தொடங்கிய பொழுது, அது பதினாறு நூற்றாண்டுகள் வயதாயிருந்த யாக்கோபின் பின்வரும் தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றியது:

சமாதான கர்த்தர் வருமளவும்
செங்கோல் யூதாவை விட்டு நீங்குவதும் இல்லை,
நியாயப்பிரமாணிக்கன் அவன் பாதங்களை விட்டு ஒழிவதும் இல்லை;
ஜனங்கள் அவரிடத்தில் சேருவார்கள் (ஆதி. 49:10).

கிளை (எரேமியா 23:5)

தாவரவியலில் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சொற்றொடரைத் தேவன் தம்முடைய குமாரனை விவரிப்பதற்கு ஒரு விளக்கமாகத் தேர்ந்தெடுத்தார்: Tsemah,[2] "கிளை." ஈசாய் மற்றும் தாவீதின் வம்சா வழியில் இயேசு ஒரு துளிராக அல்லது கிளையாக இருப்பார் (ஏசா. 11:1). சரீர அழகைப் பொறுத்த மட்டில் அவர் இளங்கிளையைப் போலவும், வறண்ட நிலத்தி லிருந்து துளிர்க்கிற வேரைப் போலவும் இருப்பார் (ஏசா. 53:2). இருப்பினும் ஆவிக்குரிய வகையில் கிளை அல்லது துளிர் அல்லது முளை அல்லது இளம் தளிர் (சக. 6:12) என்று அழைக்கப்படுபவர் மிகவும் வசீகரமானவராக இருப்பார். அவரது பரிசுத்தத்தின் சவுந்தரியமானது மனு புத்திரர் அனைவரி லும் மேலானது (சங். 45:2). அவருடைய மகிமையானது பிதாவுக்கு ஒரே பேறான குமாரனுடைய மகிமைக்கு ஏற்றதாக, கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிறைந்ததாக இருக்கும் (யோவா. 1:14). அவர் சபையாகிய கர்த்தருடைய ஆலயத்தைக் கட்டுவார் (சக. 6:13), மற்றும் ராஜாவாக அரசாளுவார். இந்த ராஜா ஞானமாய் ராஜரீகம் பண்ணி, நியாயத்தையும் நீதியையும் நடப்பிப்பார் (எரே. 23:5).

Tsemah, என்ற இந்தக் கிளை தமது ஆவிக்குரிய அரியணையில் அமர்ந்து ஆட்சி புரிவதுமின்றி, தமது அரியணையில் அவர் ஆசாரியராகவும் விளங்குவார். வம்சா வழியின்படி அவர் ஆசாரியத்துவத்திற்குத் தகுதியற்றவராயிருப்பார். அவரது மூதாதையரான தாவீதின் மூலம் அவர், யூதா கோத்திரத்துக் கிளையாக இருந்தார். "அந்தக் கோத்திரத்தாரைக் குறித்து மோசே ஆசாரியத்துவத்தைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை" (எபி. 7:14). ஆகையால் அவர் ஒருபோதும் சரீரப் பிரகாரமாக, சொல்லர்த்தமாக ஆசாரியராய் இருப்பதில்லை. அவர் பூமிக்குத் திரும்ப வருவதாயிருந்தால், அவர் ஆசாரியராயிருக்க மாட்டார் (எபி. 8:4).

அவரது ஆசாரியத்துவம் ஆவிக்குரியதாகவும் பரலோகத்திற்குரிய தாகவும் இருப்பது போலவே அவரது ஆளுகையும் ஆவிக்குரிய விதத்தில், பரலோகத்திற்குரியதாக இருக்கின்றது. பரலோகத்தில் பிரவேசித்து பரலோகத்திலுள்ள மகத்துவ ஆசனத்தில் வலது பாரிசத்திலே உட்கார்ந்திருக்கிற ஒரு பிரதான ஆசாரியர் நமக்கு இருக்கின்றார் (எபி. 8:1). கிளையானவர் இனி ஒருபொழுதும் மாம்சத்தில் பிரதான ஆசாரியராகவும், ராஜாவாகவும் இருப்பதில்லை, மற்றும் அவர் ஒருபொழுதும் அப்படி யாகவும் மாட்டார் (2 கொரி. 5:16). அவர் தமக்குச் சொந்தமானவர் களுக்காக மறுபடியும் வருகையில் அவர் மீண்டும் மாம்சமாக மாட்டார் அல்லது இந்த பூமியில் அவர் தம் கால்களை வைக்கவும் மாட்டார். அதற்குப் பதிலாக, உயிர்த்தெழுந்து, மாற்றம் பெற்று, அழிவற்ற சரீரங்களைப் பெற்று வானத்திலே அவரைச் சந்திக்கச் செல்வதற்கு அவருடைய மகிமையின்

சரீரத்தினுடைய சாயலாகும்படியான கட்டளையை அவர் இடுவார் (1 கொரி. 15:51, 52; பிலி. 3:20, 21; 1 தெச. 4:16-18). Tsemah, கிளை என்பதைப் பற்றி மகிமையான விஷயங்கள் பேசப்பட்டுள்ளன.

தேவனாக முடிசூட்டப்பட்டவர்
(சங். 45:6, 7)

பூமிக்குரிய (எபி.: 'adam), அழியக்கூடிய (எபி.: 'enosh) இயல்பைச் சுட்டிக்காட்டி ''மனிதனை'' அடையாளப்படுத்தச் சில எபிரெய வார்த்தைகள் பயன்பட்டன. மற்றவை "மனிதனை'' ஒரு புருஷனாக (எபி.: 'ish) பலமுள்ளவனாக (எபி.: gibbor) அல்லது தேவனுடைய சாயலில் பங்கேற்பவனாக(எபி.: 'elohim)ச் சுட்டிக்காட்டின. "நீங்கள் தேவர்கள் [எபி.: 'elohim] என்றும், நீங்களெல்லாரும் உன்னதமானவரின் மக்கள் என்றும்" (சங். 82:6) தேவன் அறிவித்த பொழுது அவர் மனிதனின் பரலோக இயல்பைப் பற்றியே பேசினார். இவ்விதமாக, "தேவன்" என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்ட (எபி.: 'elohim) வார்த்தையே மனிதப் பிறவிகளை விவரிக்கவும் பயன்பட்டது. இதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பானது ("தேவர்கள்") தெய்வீகத்துவமானர்கள் பலர் உள்ளனர் என்ற தவறான கருத்தைத் தருவதாக உள்ளது. இருப்பினும் ஒரே ஒரு மெய்யான தேவன்தாம் இருக்கின்றார் என்று வேதாகமம் தெளிவாகப் போதிக்கின்றது (உபா. 6:4; ஏசா. 44:6; 1 கொரி. 8:2, 3). இது உண்மையாயிருக்கும்போது மனிதர்களையும் தேவனையும் விவரிக்க ஒரே வார்த்தையைச் சங்கீதக்காரர் பயன்படுத்தியதானது மனித ஆத்துமாவின் பரலோகத்திற்குரிய இயல்பைக் குறிப்பிடுவதாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். எந்த ஒரு மிருகமும் 'elohim ("தேவன்") என்று ஒரு பொழுதும் குறிப்பிடப்படவில்லை. மனிதனே அவ்விதம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான்.

இவ்விரு கருத்துக்களில் 'elohim என்ற வார்த்தை தெளிவாகப் பயன்படுகின்ற தன்மையானது ("தேவன்" மற்றும் "தேவ சாயலில் மனிதன்") நாம் சங். 45:6, 7ஐப் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவுகின்றது:

> *தேவனே, உமது சிங்காசனம் என்றென்றைக்குமுள்ளது,*
> *உமது ராஜ்யத்தின் செங்கோல் நீதியுள்ள செங்கோலாயிருக்கிறது.*
> *நீர் நீதியை விரும்பி அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறீர்;*
> *ஆதலால் தேவனே, உம்முடைய தேவன் உமது தோழரைப் பார்க்கிலும்*
> *உம்மை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணினார்.*

சங்கீதம் 45, தொடக்கத்தில் சாலொமோனின் திருமணங்களில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டது என்ற வகையில் மிகவும் சிறப்பாக விளக்கப்பட்டது. வசனம் 6 மற்றும் 7 ஆகியவை புதிய புருஷன் மேன்மையாய் உயர்த்தப்பட்டதற்கு பாராட்டுரையாக உள்ளன: அவர் நீதியுள்ள ராஜாவாய் இருக்கின்றார், மற்றும் அவர் தேவனாக (அதாவது தேவனுடைய சாயலாக) இருக்கின்றார்.

இருப்பினும், சங். 45:6, 7ஆனது ''சாலொமோனிலும் பெரியவர்''

(மத். 12:42) ஒருவரில் இன்னமும் உயர்வான வகையில் நிறைவேற்றம் அடைய வேண்டியதாயிருந்தது. "சீஷன் தன் குருவிலும், வேலைக்காரன் தன் எஜமானிலும் மேற்பட்டவனல்ல" (மத். 10:24) என்றிருக்கையில், சாலொமோனின் குமாரர் தம்முடைய மூதாதையரைப் பார்க்கிலும் மகா பெரியவராயிருந்தார். கி.பி. 30, பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று - பரலோகத்தில், தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் - இயேசு பரலோகத்திற்கும் பூலோகத்திற்கும் ராஜாவாக ஏற்படுத்தப்பட்டார் (எபே. 1:22, 23; மத். 28:18). அவரது முடி சூட்டுதலின் நாளில், பிதாவாகிய தேவன் முதலில் சாலொமோனுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட மொழி நடையை இவருக்குத் தகுதிப் படுத்தி உயர்த்தினார்:

> குமாரனை நோக்கி [தேவன்],
>
> *தேவனே, உம்முடைய சிங்காசனம் என்றென்றைக்குமுள்ளது,*
> *உம்முடைய ராஜ்யத்தின் செங்கோல் நீதியுள்ள*
> *செங்கோலாயிருக்கிறது.*
> *நீர் நீதியை விரும்பி, அக்கிரமத்தை வெறுத்திருக்கிறீர்;*
> *ஆதலால், தேவனே, உம்முடைய தேவன் உமது தோழரைப்*
> *பார்க்கிலும்*
> *உம்மை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணினார்*
> *என்று கூறுகின்றார் (எபி. 1:8, 9).*

சாலொமோனின் ஆளுகையையும் இயேசுவின் ஆளுகையையும் விவரிப்பதற்குத் தேவன் ''நீதி'' என்ற அதே வார்த்தையைப் பயன் படுத்தினார்; ஆனால் அது இயேசுவுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டபொழுது மிக உயர்வான மற்றும் மிக மேன்மைப் படுத்தப்பட்ட ஒன்றை அர்த்தப் படுத்தியது. அது போலவே, சாலொமோனின் நபர்த்துவத்தை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட "தேவன்" (அதாவது சாலொமோனின் தேவ சாயல்) என்ற அதே வார்த்தையானது இயேசுவின் இயல்பை (அதாவது தெய்வீகத்துவத்தை) விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது, ஆனால் அது சாலொமோனுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டபோது கொடுத்ததைக் காட்டிலும் மாபெரும் அர்த்தத்தை இயேசுவுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்ட போது கொடுத்தது.

குறிப்புகள்

[1]மேசியாவின் பிறப்பு மற்றும் வாழ்வு பற்றிய கூடுதலான பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசனங்களை "வேதாகமத்தின் ஏவுதலும் அதிகாரமுடைமையும்" என்ற தலைப்பில் வெளியான இன்றைக்கான சத்தியம் இதழில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. பின்வரும் தீர்க்கதரிசனங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் நிறைவேறியதாகக் காண்பிக்கப் பட்டன: "தாவீதின் குமாரன்" (2 சாமு. 7:12); "பெத்லகேமியர்" (மீகா. 5:2) மற்றும் "எகிப்தில் இருந்து அழைக்கப்பட்டவர்" (ஓசி. 11:1). [2]"Shoot" *என்பதற்கான*

தாவரவியலின் மற்ற சொற்றொடர்கள் இயேசுவைக் குறிக்கப் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளன, அவைகளில் hoter மற்றும் netser (ஏசா. 11:1) மற்றும் Yonek (ஏசா. 53:2) ஆகியவையும் உள்ளடங்கும்.

இயேசுவைக் காணுதல்

மனிதர்களின் புத்தகங்களினால் கவரப்பட்ட ஒரு பிரசங்கியார் தத்துவத்திலிருந்து கற்றறிந்த பிரசங்கங்களைப் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு ஞாயிறன்று அவர் பிரசங்க மேடையில் ஒரு குறிப்பைக் கண்டார்: ‘‘ஐயா, நாங்கள் இயேசுவைக் காண விரும்புகின்றோம்’’ யோவான் 12:21. பிரசங்கியார் உடனடியாகத் தமது தவறைக் கண்டு, காலம் மற்றும் நித்தியம் ஆகியவற்றின் மையச் சித்தரிப்பு பற்றிய பிரசங்கத்திற் காக வேதாகமத்திற்குத் திரும்பினார். அவர் இயேசுவின் மேன்மைகளை எடுத்துக் காண்பித்து ஒரு சில ஞாயிற்றுக் கிழமைகளுக்குப் பின்பு, பிரசங்க மேடையில் இன்னொரு குறிப்பைக் கண்டார்: “சீஷர்கள் கர்த்தரைக் கண்டு, சந்தோஷப் பட்டார்கள் யோவா. 20:20.”

“லௌகிக ஞானத்தினாலும், மாயமான தந்திரத்தினாலும்” (கொலோ. 2:8) மோசம் போக்கப்படுவதற்கு எதிராக வேதவசனங்கள் கிறிஸ்தவர்களை எச்சரிக்கின்றன. பிரசங்க மேடையானது இயேசு இல்லாமல் வெறுமையாகக் கூடுவது போலவே, எந்த ஒரு கிறிஸ்தவரின் வாழ்வும் கூட வெறுமையாகக் கூடும். சிந்திப்பதும், பேசுவதும் மற்றும் செயல்படுவதும் ஒவ்வொரு சீஷனுடைய பேராவலாய் இருக்க வேண்டும், இப்படிப்பட்ட சீஷனோடுள்ள தொடர்பினால் கிறிஸ்தவனல்லா தவர்களும் இயேசுவைப் பற்றி சிந்திப்பார்கள்.

அப். 4:13, கல்வியறிவற்ற, கல்லூரி செல்லாத இரு மனிதர்களின் நடக்கை மூலமாக, “அவர்கள் இயேசுவுடனே கூட இருந்தவர்கள்’’ என்று புறம்பே உள்ளவர்கள் அறியும்படி செய்தனர். நாம் யாவரும் குறைவுடையவர்களே, ஆனால் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும், “கிறிஸ்து எனக்கு ஜீவன்” (பிலி. 1:21) என்று கூறக் கூடியவராய் இருக்க வேண்டும்: “இனி நான் அல்ல, கிறிஸ்துவே எனக்குள் பிழைத்திருக்கிறார்” (கலா. 2:20).